

han var principielt imod, at Staten til „Bestridelse af Omkostningerne til en af sine mest nærliggende Opgaver, nemlig Omsorgen for Retssikkerheden for alle“, lægger Beslag paa Pengemidlerne hos en Del af Borgerne . . . „naar vi have vedtaget dette Forslag, vil den højtærede Justitsminister med samme Begrundelse — og med større Ret, eftersom Princippet da er blevet godkendt — kunne komme med et Forslag om, at Brandforsikringsselskaberne skulle betale Opførelsen af Fængsler, hvori de Vagabonder skulle sættes ind, som indfanges og blive dømte. Men der kan naturligvis drages mange andre Konsekvenser.“ Dette Ændringsforslag vedtoges med 36 St. mod 7. De øvrige Ændringsforslag vedtoges uden Afstemning. Lovforslaget som Helhed vedtoges enstemmig med 44 $\frac{1}{2}$ St. — I *Folketinget* blev Lovforslaget — efterat Schovelin havde erklæret, at han nødsages til, selv om han kommer til at staa alene, „at stemme mod denne Lov, fordi jeg vil nedlægge min Protest mod dette ny, skæbnsvangre Princip, der er nedlagt i denne Lov“ (nemlig Afgiften af Brandforsikringsselskaberne) — vedtaget med 62 St. mod 1.

42. Lov, indeholdende Indskrænkninger i Adgangen til Omsætning af Præmieobligationer m. m.

(Justitsministeren). [A. Sp. 3511 — C. Sp. 169, 299].

Fremsat i *Landstinget* $\frac{8}{2}$ (L. Sp. 415). 1. Beh. $\frac{10}{2}$ (L. Sp. 452). 2. Beh. $\frac{17}{2}$ (L. Sp. 545). 3. Beh. $\frac{22}{2}$ (L. Sp. 564). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $\frac{24}{3}$ (F. Sp. 4795). 2. Beh. $\frac{7}{3}$ (F. Sp. 5115). 3. Beh. $\frac{8}{3}$ (F. Sp. 5156). Loven stadfæstet 14. Marts 1911. (Lov-Tid. Nr. 52). Træder i Kraft den 21. Juni 1911.

Ved Lov 10. April 1895 forbydes, under Straf af Bøder fra 200 Kr. til 2,000 Kr., al Kolportage *heri Landet* i Salgshensigt af udenlandske Præmieobligationer o. l. eller Beviser for Ret til at erholde saadanne. Dette Forbud udvides ved den nye Lov til at gælde, ogsaa naar Kolportagen „herfra foranstaltes udført i fremmed Land, hvor denne Virksomhed er forbudt der bosatte Personer“. — Endvidere er det ved Loven af 1895 forbudt under samme Straf her i Landet „at sælge eller udbyde til Salg Andele i fornævnte Obligationer.“ Fremdeles er det ved § 4 i Lov 6. Marts 1869 forbudt, under samme Straf, her i Landet særskilt at „afhænde eller udbyde til Salg Retten til for en enkelt eller enkelte Trækninger at deltage i Gevinstfordelingen“ efter de fornævnte Obligationer, „selv om saadan